Před 49 lety Liberec válcovaly sovětské tanky

21. 08. 2017 17:25

Devět lidských životů a pětačtyřicet zraněných si vyžádal přesně před 49 lety v Liberci násilný vpád vojsk pěti komunistických zemí Varšavské smlouvy v čele se Sovětským svazem do Československa. Invaze ten den pohřbila i veškeré naděje Pražského jara na změnu režimu a přinesla období normalizace. Neblahé výročí si připomněli v pondělí 21. srpna u pomníku obětem okupace na budově liberecké radnice představitelé statutárního města Liberec, Libereckého kraje, zástupci významných libereckých institucí a mnoho dalších hostů včetně přímých účastníků tehdejších událostí.

Úvodního slova se ujal náměstek primátora Liberce pro školství, sociální věci a kulturu Ivan Langr. *„Srpnové události roku 1968 těžce poznamenaly i samotné město Liberec. Na dlouhá léta zlomily v jeho občanech – až na pár výjimek – veškeré pocity hrdosti, odhodlání a vzdoru a nahradily je projevy normalizačního konformismu, sobectví, strachu i zradou ideálů a přátelství. Nechaly také záměrně veřejně zapomenout na devět mrtvých z dlažby libereckých ulic. Ta ztracená léta se již nedají nikdy dohnat, jsme v tom směru už navždy jejich dlužníky,“* řekl Ivan Langr a připomněl jména všech devíti padlých jako připomínku nejvyšší oběti, kterou tehdy museli přinést.

Pietní akt připravilo jako každoročně město Liberec a i letos se před radnicí sešlo okolo sto padesáti lidí. Oběti okupace uctili položením květin k tankovému pásu a minutou ticha i zástupci Libereckého kraje – hejtman Martin Půta, statutární radní Jitka Volfová, radní Květa Vinklátová a radní Radka Loučková Kotasová. Na závěr vzpomínkového shromáždění vystoupily žákyně z liberecké Základní umělecké školy a zazněla státní hymna.

Vojenský zásah armád pěti států Varšavské smlouvy (SSSR, Bulharska, Maďarska, NDR a Polska) v noci z 20. na 21. srpna 1968 zastavil období politického uvolnění a reformu vedoucí k procesu demokratizace. Samotné invaze se zúčastnilo až 750 tisíc vojáků a přes 6 tisíc tanků. Vojska se na celém území tehdejšího Československa setkala se spontánním odporem obyvatel, přesto na mnoha místech došlo ke ztrátám na životech.

„Můžeme snad odpustit okupačním vojákům, přestože je od té doby už těžko šlo nazývat bratry, můžeme snad odpustit i těm, kteří v letech následujících pozbyli svůj charakter, přestože je už těžko šlo nazývat přáteli. Můžeme odpustit, ale nesmíme zapomenout,“ dodal Ivan Langr.

Bratrská pomoc, jak později vojenskou agresi označoval normalizační komunistický režim po dlouhých 21 let, si v Liberci vyžádala devět lidských životů, nejvíc po hlavním městě. Za násilný vojenský vpád zaplatili životem **Eva Livečková, Rudolf Starý, Bohumil Kobr, Stanislav Veselý, Josef Fialka, Zdeněk Dragoun, Jindřich Kuliš, Miroslav Čížek a Vincenc Březina**. Nejmladšímu bylo pouhých 19 let, nejstaršímu 72 let. Šest obětí si vyžádala ranní nesmyslná střelba v prostorách kolem radnice a další tři lidé zemřeli následkem stejně nesmyslné havárie jednoho z projíždějících tanků, který narazil do podloubí.

Zdroj: tisková zpráva statutárního města Liberec, Jan Král